

عنوان مقاله:

روش حکمت آموزی در قرآن کریم

محل انتشار:

دوفصلنامه تربیت اسلامی، دوره 7، شماره 15 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

سیدعلی حسینی زاده - عضو هیئت علمی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

ابوطالب خدمتی - دانشجوی دکتری پژوهشکده امام خمینی و انقلاب اسلامی تهران

خلاصه مقاله:

یکی از روش های آموزشی که قرآن کریم بر آن تاکید دارد و ویژه تعلیم و تربیت اسلامی است، روش حکمت آموزی است. این که آموزش حکمت به چه معناست و در تعلیم و تربیت اسلامی چه جایگاهی دارد، چه تفاوتی با موعظه و جدل دارد، انواع آن کدامند، چه شیوه های برای ارایه آن مطرح است، شرایط تاثیرگذاری آن کدامند، عوامل و اسباب تحصیل و یا اعطای آن کدامند، چه آثاری ممکن است بر آموزش حکمت مترتب شود، موانع تاثیر آن چیست و با چه آسیب هایی ممکن است مواجه شود، سوالاتی است که در این مقاله با بهره گیری از روش تحلیل اسنادی و تفسیر در قرآن کریم بررسی می شود. نتایج حاصل از این تحقیق این است که حکمت به معنای یقین قلبی به علم یا عمل راست و درست مبتنی بر مبانی عقلانی است که دارای سه نوع نظری، عملی و حقیقی است و دارای آثاری چون هدایت، فرقان، عصمت و شکر است و با تحصیل، تزکیه نفس، ایمان، اخلاص، سکوت و تفکر انفاق بهترین ها برای انسان حاصل می شود.

کلمات کلیدی:

آموزش، حکمت، روش های آموزش، حکمت آموزی، حکمت در قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/833662>

